

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۰/۰۳/۲۰

عبدالغفور لېوال

وبا

څه داسې ورځې راغلي،
چې انسانان له خپلو دواړو لاسو
داسې وپریږي، لکه گورت د جلا دانو کې دوه غبرگي توري
چې یو د بل موسکا نه ځان پتوي
یو بنیادم ته د هر بل بنیادم
خوله داسې ښکاري، لکه توره سمڅه
ډکه له تورو بلاگانو او له رویو یاشیشکو څخه
هېڅ خوره غېره نه شته،
هیڅوک له بل څخه په مینه مټي نه تاووي.
ښارونه تش دي
او د دښتو بیابانونو لارې ټولې بندې
یو ناپېژانده دیو راغلی دی د چین له قافه
هره ورځ سل وگړي، زر وگړي
ترستوني تېر کړي، ارړمی وباسي
او بیا د بندو دیوالو ترمنځ گونده ووهي
دیو بختور دی،
ښاپېری د " تمدن " ورته برېنده ناڅي.
نړیوالتوب
بېرته په شا روان دی
نړیوالتوب
تر کلیو څه، چې لا کوشنی شو د څلورو دیوالو تر بریده.
بنیادمان له ساه ایستلو تښتي
فضا دوښمنه ده په دې ورځو کې
او د حوا ابی بچیان له هوا کرکه کوي

*****

څه داسې ورځې راغلي
چې گټې سرخوړلی
او پانگه ټوله ده ژوولی د طاعون مورکو
تاریخ له ډېرې خندا
دواړه لاسونه پر بدوډو ایښي
له سیاستوالو یې سیاست هېرکړی
هېوادمشران له خپلو ښځو او مېرونو څخه لرې گرځي

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

څه بي توپيره وبا!
 هرچېرته، هرځای کې شته
 په هر سرک، پرهره لاره
 او لا اوبنتي ده تر هرې پولې
 نه چېرته تور گوري، نه سپين پوتکي
 نه بنکلي بنځه، نه بدرنگه سړي
 نه مسلمان او نه کافر، نه يهودي، نه گبر
 نه پر کعبه رحم کوي، نه پر مندر دهنډو
 له (روم) نه واوبسته، د چين پر ديواله وخته
 او پارس يې ټول په هديره بدل کړ
 فرعون يوازې دی په (سپين) هرم کې
 له خپل توخي، له خپل پرينجي وپريزي
 عجيبه ورځي راغلي
 هيڅ معشوقه د خپل ميين پر شونډو شونډي نه ږدي
 او ماشومان د خپلو مينډو غبر کې نه پټيري
 بنيادمان د غرونو، دبنټو او ځنگلونو په وحشي غبروکي
 د خپل لرغوني ازلي يوازيتوب په ارمان
 "عدم" په خوب کې ويني.
 آدم غنمو ته په موسکو شونډو
 د هغو دوه ورونو کيسه کوي، چې
 يو دبل غبر کې مره شول
 اوس د هاييل او قابيل شخړه نه شته
 بس دواړه يو د بل له (ساه) څخه مري
 څه عجيبه ورځي دي
 پگړي يې پرې نه بنودي،
 چې يو ځل بيا په گردوهلو، کنډواله کليو کې
 د بي پروا ځوانانو ږيري لويشت کړي
 او که لږ لنډې وي، نو زړه پرې د متروکي يخ کړي
 پگړي او ږيري نيمه خوا پاتي شوي
 تر (وبا) روسته نه (جگره) خرڅيري
 او نه هم (سوله) څوک په بيه اخلي
 متروکي ټولي په طاعون ککړي
 او ټوپکونه دي خورلي د (وايروس) چينجيو
 هغه ځانبولي پاچا ولاړ، په سينگار تون کې پټ شو.
 مرگ په خدا دی، له هستی يې جوړه کړې توکه
 څه داسې ورځي راغلي،
 چې د ژوندون مانا يې ورکه کړه
 له هروگري.
 داسې وبا راغله
 چې ماشومان نه وژني،
 بنيايي د دي لپاره
 چې دوی ريښتيني دي، سياست نه کوي
 بنيايي د دي لپاره
 چې دوی سپيڅلي دي په دين لا تجارت نه کوي.

د ۱۳۹۸ کال روستی ورځ

د پانو شميره: له 2 تر 2

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په ځير و لولئ